

REGIO

j o u r n a a l

Parkstad

- Gezinnen ondersteunen en werken aan perspectief
- Claar kijkt er elke dag naar uit om anderen te ontmoeten
- Cubby de Beer is een blijvertje bij Het Zonnehuis

Samen verder bouwen aan een mooie toekomst

Het lijkt erop dat de piek van een lastige tijd achter ons ligt. Dat we onze tijd en onze energie weer volledig kunnen richten op het doel dat bij medewerkers, verwanten én vrijwilligers onbetwist op nummer één staat en zal blijven staan: cliënten in staat stellen zoveel mogelijk het leven te leiden waar ze zelf voor kiezen. Het mooie is dat we dat streven nooit uit het oog zijn verloren. Integendeel zelfs. Door beperkingen zijn we nog meer gaan denken vanuit mogelijkheden. En al die ideeën en ervaringen kunnen we nu inzetten om samen verder te bouwen aan een mooie toekomst.

Dit regiojournaal staat weer vol met verhalen die aantonen dat de fundamenten voor die mooie toekomst al aanwezig zijn. In het artikel 'Gezinnen ondersteunen en werken aan perspectief' leest u hoe onze medewerkers van Team Thuisondersteuning eraan bijdragen dat cliënten zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen in hun vertrouwde omgeving. En hoe we hun gezinsleden kunnen ontlasten. Het team ondersteunt cliënten die op zichzelf willen gaan wonen, maar de medewerkers dragen ook zorg

voor een geleidelijke overgang naar wonen op de groep bij Op de Bies, mocht thuis wonen niet langer realistisch zijn. Voor cliënten die op één van onze locaties verblijven, maken we wonen op de groep zo thuis mogelijk. Eigen regie waar het kan is daarbij het uitgangspunt. Lees maar eens het inspirerende verhaal van de 67-jarige Claar. Zij zou haar huidige leven niet willen verruilen met dat van vroeger. Omdat ze nu voor het grootste deel kan leven zoals ze dat zelf wil. In de jeugdhulp hebben we al geruime

tijd aandacht voor het op maat verbinden van ondersteuning en behandeling aan de leefwereld van jongeren en hun ouders. In een artikel over het samenwerkingsverband JENS leest u welke grote stappen we hierin met onze partners hebben gezet in de afgelopen drie jaar.

Ik wens u veel leesplezier!

Lone Linssen
Directeur Koraal Regio Parkstad

"We denken nooit vanuit beperkingen, altijd vanuit mogelijkheden!"

"Hoi, ik ben Shirly en ik werk bij Koraal locatie Op de Bies met bewoners die een ernstig meervoudige beperking (EMB) hebben. We denken echter nooit vanuit beperkingen, altijd vanuit mogelijkheden. Op de woongroepen is elke dag anders. De ene keer loopt alles op rolletjes en de andere keer staat de boel op z'n kop. Dan moet je soms echt buiten je comfort zone denken. Ik vind dat uitdagend, want het spoort me aan om naar creatieve oplossingen te zoeken!"

"Bovenal geeft mijn werk me veel voldoening. Het is bijzonder dat je als zorgverlener dicht bij de cliënten staat en een intense band met hen kunt opbouwen. Ik heb echt het gevoel dat ik werk vanuit mijn hart. Van de cliënten en van hun verwanten krijg ik warmte en waardering terug. En ik voel ook het vertrouwen dat ze in mij hebben. In mij en in mijn collega's. Want wat we doen, dat doen we samen. We gaan er elke dag voor om opnieuw die lach op het gezicht van onze cliënten te toveren. En als dat weer is gelukt, dan kan de dag niet meer stuk. Dat maakt mijn werk zo mooi! En zoals ik het zie: als je iets doet vanuit je passie, dan hoef je eigenlijk nooit te werken!"

Gezinnen ondersteunen en werken aan perspectief

In de opvoeding van een kind is er geen vervanging voor de liefde, zorg en ondersteuning die je als ouder kunt bieden. Je wil er altijd zijn voor je kind, alles geven waar je zoon of dochter om vraagt. Alle ouders dragen daarbij de verantwoordelijkheid dat hun kinderen zich op een goede en fijne manier ontwikkelen. Opvoeden is dus een grote opgave. Maar van welke omvang is die opgave als je kind ook een verstandelijke beperking heeft? Dan wil je als ouder je kind het liefst nog dichter bij je houden. Om te voorzien in elke vraag. Ouders kunnen dit jaren volhouden. Maar als de kinderen en de ouders zelf in andere fasen van hun leven komen, worden de vragen vaak nog groter. Dan kun je als ouder wel wat professionele ondersteuning gebruiken. Zeker als je niet zoveel mensen om je heen hebt waar je op kunt terugvallen.

Voor deze ouders biedt Koraal regio Parkstad thuisondersteuning, een vorm van ambulante hulp die 'zo lang mogelijk thuis' als uitgangspunt heeft en elk jaar op meer belangstelling kan rekenen. Medewerkers met veel kennis en ervaring komen hierbij aan huis om de ouders te ontlasten. En de jonge of inmiddels

volwassen kinderen te ondersteunen. Denk hierbij aan het overnemen van een stuk verzorging en het ondernemen van activiteiten. Maar de ambulante medewerkers kunnen de ouders ook bijstaan met advies, bijdragen aan het stimuleren van ontwikkeling, het vergroten van de zelfredzaamheid of juist het

afremmen van achteruitgang. Ook kan Team Thuisondersteuning van betekenis zijn als kinderen het lastig hebben op school. Of als oudere kinderen de stap willen zetten richting zelfstandig wonen. Wat het doel ook is, de medewerkers van Team Thuiszorg gaan altijd samen met het gezin aan de slag om te werken

→ Medewerker thuiszorg Monique Dohmen-Oostwegel, Kaily, moeder Fienny en zusje Senna.

aan perspectief. Zelfs als dat betekent dat het voor alle gezinsleden beter is dat een kind op den duur de overstap maakt naar begeleid wonen.

Voorbeeld uit de praktijk

Een jaar geleden realiseerde Fienny Schroeders zich dat er iets moest veranderen. Ze woonde op

dat moment drie jaar alleen met dochters Kaily (15) en Senna (9). "Kaily heeft een verstandelijke beperking", vertelt Fienny. "Ze is echt een schat van een meid. Maar omdat ze in feite een 3-jarige in het lichaam van een puber is, vraagt ze veel aandacht. En met veel bedoel ik eigenlijk altijd; Kaily leunt op me vanaf het moment dat

we 's ochtends wakker worden tot het moment dat we 's avonds weer samen in bed stappen."

Gelukkig kan Fienny de zorg voor beide dochters delen met haar ex-man en diens vriendin. "Dat hebben we goed geregeld. Maar toch wisten we dat er vroeg of laat iets moest gebeuren. Wij worden ook een dagje ouder en voortdurend de vragen van Kaily blijven beantwoorden slokt al onze energie op. Daarbij willen we ook dat zij zich blijft ontwikkelen. Iets waar je als ouder niet meer aan toe komt als je 's avonds uitgeteld op de bank ploft. En wat te denken van Senna, onze jongste dochter. Zij komt straks in een moeilijke leeftijd en ik wil voorkomen dat ze later zegt dat we nooit naar haar omkeken. Wat als ze met foute vrienden in aanraking komt? Dan ben je d'r kwijt!"

Via MEE kwam Fienny in contact met Team Thuisondersteuning van Koraal regio Parkstad. "Monique kwam toen over de vloer voor de intake", vertelt ze. "Er was onmiddellijk een klik. Met Kaily, maar ook met Senna en mij. Ik kon mijn geluk niet op toen bleek dat zij ook de medewerker was die ons ging ondersteunen. Eén avond in de week." Na het doornemen van de week ontfermt Monique zich dan altijd over de kinderen. "We doen dan een spelletje", vertelt ze. "Of we kijken samen naar Ernst en Bobbie. Fienny kan dan rustig het avondeten

klaarmaken in de keuken." Fienny haakt in: "Ja, en daarna gaan we gezellig eten met z'n allen. Monique neemt altijd het toetje mee. Daar staat ze op!" Na het eten gaat Monique verder met Kaily: "Tanden poetsen, onder de douche. Even lekker ontspannen aan het einde van de dag. Fienny heeft dan tijd om de tafel af te ruimen en Senna de aandacht te geven die ze zo nodig heeft."

Door de ondersteuning kreeg Fienny weer wat meer lucht. "Ik kon genieten van hoe Monique en de meiden plezier hadden. Maar ik dacht ook: zij doen de leuke dingen en ik sta hier nog steeds de afwas te doen. Kon ik dat maar omdraaien. Dat iemand anders de zorgtaken op zich zou nemen en dat ik mijn energie kon steken in wat moeders en dochters samen doen." Daarop raakten Fienny en Monique verder met elkaar in gesprek. "Door de hoeveelheid aandacht die Kaily nodig heeft, is de stap naar begeleid wonen uiteindelijk onvermijdelijk", vertelt Monique. "Na het zorgvuldig afwegen van alle opties waren we het er over eens: het juiste moment om die stap te zetten is NU!"

Monique en haar collega's gingen op zoek naar een geschikte woongroep bij Koraal locatie Op de Bies. Met een sfeer en samenstelling die aansluit op de behoeften en persoonlijkheid van Kaily. "Die woning hebben ze inmiddels gevonden",

vertelt Fienny. "Vijf minuten hier vandaan. Dan kan ik 's avonds eenvoudig naar haar toe om iets leuks te doen, haar te douchen of in bed te stoppen. In de weekends kan ze gewoon naar huis. En doordeweeks heb ik dan eindelijk de ruimte om te investeren in mijn band met Senna. Dat biedt voor haar ook meer perspectief."

Niet alleen voor Kaily en Senna lonkt er nu een toekomst met mooie perspectieven. Onlangs kreeg Fienny ook de kans waar ze al een tijdje op wacht. "Ik werk al 13 jaar bij Meander in de huishouding. Omdat er nu veel vraag is naar personeel in de zorg, heb ik gesolliciteerd en kreeg ik de kans om de opleiding verzorgende te volgen. 20 uur werken en 8 uur naar school. Toen heb ik met Monique overlegd: dit is wat ik altijd wilde, maar waar ik door de zorg voor Kaily nooit aan toekwam. Dit moet ik doen!"

Inmiddels woont Kaily anderhalve maand in een buitenwoning bij Op de Bies. Ze heeft zich wonderbaarlijk goed aangepast aan de nieuwe situatie. Op de woongroep heeft ze altijd iemand om zich heen en kan ze vertrouwen op medewerkers die werken met hun hart. Haar blijdschap is groot als Fienny en Senna op bezoek komen. Of als ze in het weekend gaat logeren bij papa of bij mama. Senna geniet van de extra aandacht die ze thuis krijgt. En Fienny, die werkt aan de toekomst waarvan ze al droomde toen ze vroeger op school zat.

Het verhaal van Kaily, Fienny en Senna is een mooi voorbeeld van hoe Koraal de uitgangspunten van hun toekomstvisies op het gebied van jeugd en langdurige zorg vormgeeft: zo lang mogelijk thuis. En anders zo thuis mogelijk. ■

Devin: "Anderen blij maken en dan een compliment krijgen, dat vind ik cool!"

"Sinds vorig jaar zit ik in de onderwijszorgklas van Koraal locatie Op de Bies. Hier vind ik het heel gezellig met de kinderen, juffen en meesters. Tijdens de middagpauze drinken de juffen en meesters graag een kopje koffie of thee. Ik vind het altijd heel leuk om taakjes te doen, zoals stofzuigen, tafels poetsen en bladeren vegen. Koffie en thee halen vind ik ook leuk, maar heb ik altijd spannend gevonden omdat ik daarvoor naar een ander gebouw - het restaurant - moet lopen. Ik wist niet welke apparaten ik moest gebruiken of hoe ik veilig over het terrein kon lopen. Ik was bang dat er iets mis zou gaan."

"De juffen en meesters hebben dit een paar keer met mij geoefend en dit ging steeds beter. Zo goed dat ik het nu helemaal zelfstandig doe. Dat vind ik heel cool! Ik durf nu zelfs alleen naar de juffen in de andere klas te lopen en aan hen te vragen of ze iets te drinken willen hebben uit het restaurant. Ik vind het leuk om de juffen en meesters blij te maken en ik vind het ook leuk dat ze altijd zeggen dat ik het goed gedaan heb wanneer ik terug kom van het restaurant. Ik wil voor iedereen koffie en thee halen die daar zin in heeft!" ■

"Mezelf aanmelden als fietsbuddy was een TOP-beslissing!"

Patrizia Driessen, medewerker én vrijwilliger bij Koraal regio Parkstad

"Inmiddels werk ik alweer heel wat jaren als muziekagoge bij Koraal locatie Op de Bies. Ik zie dus dagelijks wat muziek met cliënten doet. De intense geluksmomenten en successen die ze beleven maken me elke keer opnieuw bewust van hoe waardevol en betekenisvol deze zijn voor ons allemaal. Vanzelfsprekend zijn er binnen onze regio meer initiatieven die erop gericht zijn om cliënten succesmomenten te laten beleven. Zo sloot ik op een zondagochtend als vrijwilliger aan bij onze fietsploeg..."

Word jij ook buddy?

Wil jij ook iets betekenen voor de cliënten van Koraal regio Parkstad? Of ken je iemand die zich zou willen inzetten?

Neem dan vrijblijvend contact op met onze vrijwilligerscoördinator Dave Otten via 06 - 22 20 17 30 of dotten@koraal.nl

"Ik had de beelden gezien van hoe onze eigen cliënten in 2018 de Mont Ventoux beklommen. Die ontroerden me diep. Samen een doel stellen, samen trainen voor iets wat je voor bijna onmogelijk houdt, samen grenzen verleggen, elkaar steunen, onderdeel uitmaken van een team en vervolgens naar de top fietsen... om vervolgens letterlijk een TOP-prestatie neer te zetten. Hoe mooi is dat! Daardoor kroop het bloed zelfs voor een a-sportieveling als ik waar het niet gaan kan en meldde ik me aan als buddy."

"Het voordeel van mijn a-sportiviteit was dat ik - net als de meeste cliënten en andere buddy's - helemaal vanaf nul moest beginnen. Juist die gelijkwaardigheid maakte het bijzonder: je samen kwetsbaar durven opstellen en je onzekerheden laten zien."

De gedachte 'wie wordt straks eigenlijk buddy van wie?' kwam gedurende de trainingen dan ook weleens bij me op. Er waren namelijk cliënten die mij met het grootste gemak en met een brede grijns voorbij fietsten. Maar

goed, dat zorgde bij hen weer voor een topgevoel. En bij mij voor een grote glimlach!"

"Mezelf aanmelden als vrijwilliger voor onze fietsploeg was een hele goede beslissing. Het samenhorigheidsgevoel, het vertrouwen in elkaar, de onderlinge verbinding: in één woord TOP! Op dit moment fietsen we elke woensdagmiddag als dagbesteding voor cliënten. En elke week gaan we op zoek naar nieuwe uitdagingen. Dat maakt me als vrijwilliger nog steeds ongelooflijk trots!" ■

Met de hele groep in quarantaine. Wat betekent dat?

Begin december liep het aantal besmettingen in heel Nederland door een nieuwe coronagolf snel op. Ook binnen Koraal regio Parkstad raakten cliënten en medewerkers besmet. Door eerdere vaccinaties bleef het in de meeste gevallen gelukkig bij milde klachten. Toch hebben besmettingen een grote impact, zeker als blijkt dat er ineens meerdere mensen besmet zijn en de hele groep in quarantaine moet. Sandra de Lang - Hollemans neemt ons mee terug in de tijd om te vertellen hoe zij de quarantaine op haar groep heeft beleefd. Ze werkt als begeleider op de Kapelaan Lochtmanstraat 8 in Kerkrade. Een woongroep bestaande uit acht cliënten met een licht verstandelijke beperking in de leeftijd van 31 tot en met 84 jaar.

"En dan moet de hele groep in quarantaine... Ik betrap mezelf erop dat ik me afvraag hoe we hier doorheen moeten komen. Met z'n allen op de groep blijven, terwijl ook nog eens een aantal van mijn collega's ziek is. Ik word er onrustig van. Maar dan bedenk ik... als ik dit gevoel heb, dan heeft het waarschijnlijk nog meer impact op onze cliënten. Want hun begeleiders zijn bijna

→ Door de noodzaak van persoonlijke beschermingsmiddelen werden begeleiders bijna onherkenbaar.

helemaal onherkenbaar, omdat ze geheel in persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM) zijn gestoken. En hun vaste dagritme – voor de meeste cliënten een houvast – is overhoop gehaald. Dus roepen we alle bewoners bij elkaar. Even samen komen bij het gezellige zitje, zodat er ruimte is om alle emoties te uiten. Dit voelt voor niemand fijn. En daar mag je best boos en verdrietig over zijn."

"Na een tijdje geef ik aan dat het wellicht een goed idee is om na te denken over wat we de komende dagen kunnen gaan doen. Wat vindt iedereen leuk om te ondernemen op de groep, samen of juist alleen? Dingen die ervoor zorgen dat we ons niet gaan vervelen, dingen die ons blij maken. De stemming slaat om en al snel dragen de bewoners allerlei leuke ideeën aan. Van koekjes bakken en soep maken in de keuken tot knutselen in de

gezamenlijke woonkamer. En van knutselen tot een filmmiddag en karaoke-feest. Enthousiast schrijven we alle ideeën op en maken we een lijst van spullen die we nodig hebben."

"Gewapend met een boodschappenlijstje sta ik de volgende ochtend in de winkels. Met een paar tassen vol ga ik door naar de groep, waar het 'overlevingspakket' enthousiast wordt ontvangen. Daarna kan iedereen aan de slag. In de keuken worden heel wat groenten fijngesneden. En andere bewoners kneden het deeg. 's Middags zit iedereen achter een heerlijke kom verse soep en daarna wordt er

→ Bewoners en begeleiders gingen de uitdaging aan om er gedurende elf dagen quarantaine toch een fijne tijd van te maken!

lekker gesnoept van de zelf gebakken koekjes. We knutselen en zingen en we lachen heel wat af. Daarna kijken we oude films."

"Natuurlijk waren er na die eerste dag ook mindere momenten. Want hoe langer de quarantaine duurde, hoe groter de uitdaging werd om iedereen een fijne tijd te bieden. Wat is het dan fijn wanneer je kunt

terugvallen op collega's die allemaal hetzelfde doel hebben. Snel handelen als je ziet dat een cliënt het toch moeilijk begint te krijgen, af en toe een knuffel bieden of je hand op een schouder leggen. Op die momenten haalden we graag de lijfspreuk van Pippi Langkous aan: 'Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan'. En in quarantaine gaan, dat hadden we nog nooit gedaan. Na elf dagen mochten we deze uitdagende periode gelukkig achter ons laten. Maar die tijd heeft ons wel doen inzien dat we het daadwerkelijk kunnen. Samen. De bewoners, alle collega's uit het team en heel veel helpende handen om ons heen!" ■

→ Als je begrijpt wat ik bedoel

Claar kijkt er elke dag naar uit om anderen te ontmoeten

Zodra het ook maar even kan, rijdt ze naar buiten. Een rondje maken over de centrumlocatie van Op de Bies. De vrijheid proeven, net zoals haar vader vroeger. Die was ook altijd buiten. Claar Bertholet is 67 jaar oud en woont sinds haar derde levensjaar bij verschillende instellingen die uiteindelijk opgingen in Koraal. Het behoeft geen betoog dat de wereld van de langdurige zorg er in de jaren vijftig heel anders uitzag. Vroeger had Claar geen eigen kamer. Iedereen lag samen op een zaal en moest tegelijk naar bed. Als de zusters dan kwamen controleren, was iedereen muisstil. Tussendoor hadden Claar en de andere bewoners echter de grootste lol. Zou ze nog eens terug willen naar die tijd? Nee, Claar leeft in het hier en nu. Haar eigen kamer, haar eigen spullen, haar eigen radio, af en toe een wijntje drinken... en het feit dat ze contact kan maken met al die andere mensen. Vooral als ze buiten is.

→ Claar wilde voor dit artikel graag op de foto met begeleider Synthia.

Wie Claar wel eens op de centrumlocatie is tegengekomen, zal ook zeker een praatje met haar hebben gemaakt. Want alles in Claar straalt uit dat ze met je wil communiceren. Mensen ontmoeten! Alleen gaat dat communiceren niet altijd even makkelijk. Claar is door

haar beperkingen moeilijk te verstaan. Maar wat doet ze haar stinkende best om voor elkaar te krijgen dat haar omgeving haar verstaat, met al haar doorzettingsvermogen en al haar energie. En ook al vindt Claar het soms frustrerend om zichzelf verstaanbaar te

maken, een spraakcomputer wil ze niet. Claar wil zelf praten! Daar heeft ze een hele duidelijke mening over. Uiteindelijk is Claar wel akkoord gegaan met het plaatsen van twee spraakknoppen op het blad van haar rolstoel. Dit stelt haar in staat om te vertellen over haar belangrijkste belevenissen. En zorgt ervoor dat de mensen waarmee ze communiceert haar daadwerkelijk kunnen verstaan.

Eigen regie

Claar heeft een hart van goud en wil het graag goed doen voor haar omgeving. Maar zoals al een beetje in dit verhaal is doorgeschemerd heeft ze ook duidelijk een eigen mening. Als Claar het ergens niet mee eens is, maakt ze een afspraak met de teamleider van haar woongroep. Zo geeft ze graag aan hoe het reilen en zeilen op de groep volgens haar beter kan. En denkt ze graag mee als het team van medewerkers moet worden versterkt met een begeleider. En o ja, toen de ouderensoos door

coronamaatregelen langere tijd niet door kon gaan, heeft de teamleider dat ook te horen gekregen. Kortom: Claar komt voor zichzelf op, maar heeft dat wel moeten leren. Nu heeft ze regie over haar eigen leven. Niet in alles, maar wel in veel.

Vrijheid proeven

Ouder worden, dat valt Claar zwaar. Haar lichaam gaat beetje bij beetje achteruit. Vroeger kon ze alles zelf, nu is ze voor bijna alles afhankelijk van haar omgeving. Maar Claar vecht terug. Ook nadat ze afgelopen zomer in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Claar blijft knokken om zoveel mogelijk vrijheden van voor die tijd terug te krijgen. Inmiddels rijdt ze weer naar buiten in haar rolstoel. Opnieuw om dat rondje over de centrumlocatie te maken. Om de vrijheid te proeven. Om contact te maken met anderen. En om te vertellen wat ze nog allemaal wil voordat ze nog verder achteruitgaat en Claar uiteindelijk Claar niet meer is. ■

Als Claar niet buiten is, uit ze zich graag op andere manieren. Samen met logopedist Linic Franssen maakte ze een gedicht om haar gevoelens over corona onder woorden te brengen.

*Corona
voor niemand
is overal, overal
hoe kan dat toch?
bang*

*Corona
mijn broer
ik wil gaan
naar mijn enige broer
gauw*

*Corona
alles dicht
niet naar soos
wanneer gaat het open?
vervelend*

*Corona
op groep
veel op kamer
mag ik naar buiten
lekker*

→ Creatief met carnaval

Ook dit jaar maakte corona het behoorlijk uitdagend om een aansprekend carnavalsprogramma te organiseren voor alle cliënten van Koraal regio Parkstad. Toch zijn we daar ook in 2022 weer in geslaagd. Door de versoepelingen was het uiteindelijk zelfs mogelijk om een feest voor cliënten te organiseren op carnavalszaterdag. Alaaf!!!

↑ We vroegen aan cliënten of zij de carnavalsposter voor onze regio wilden ontwerpen. Vanuit ontzettend veel groepen stroomden de inzendingen binnen. Wat had de jury het moeilijk om een winnend ontwerp te kiezen. Uiteindelijk viel de keuze op de kleurrijke poster van Gillian!

↓ We gingen binnen de regio op zoek naar een prinsenpaar dat ondanks de veranderende maatregelen toch optimaal kon genieten van dit carnavalsseizoen. C.V. De Bieskes kwam al snel uit bij het prachtige paar Prinses Marlies 1 en Prins John 1, die buiten carnaval ook graag van alles samen ondernemen.

↑ Het prinsenpaar ging op de foto, de Grote Zaal werd aangekleed en alle groepen ontvingen een carnavalspakket met de poster van het prinsenpaar, serpentines, ballonnen, een confetti knaller, kleurplaten en kienkaarten voor de grote live show van Koraal Media.

← Koraal Media organiseerde een gezellige kien-middag die helemaal in het teken stond van carnaval. Cliënten konden via een live verbinding deelnemen en allerlei mooie prijzen winnen. En niet te vergeten: er was ook een spetterend optreden van Femke Phillippens, bekend van onder andere 'Deutschland sucht den Superstar.' Wat een feest!

→ Alaaf! Door de landelijke versoepelingen was het uiteindelijk mogelijk om op carnavalszaterdag het eerste grote feest voor cliënten in 2022 te organiseren! Na een optocht over de centrumlocatie in Landgraaf was er een carnavalsbal in de Grote Zaal. Alles wat je nodig hebt voor een goed feest was aanwezig: heerlijk weer, goede zin, mooie outfits, feeststemming, een dj en een live optreden!

Cubby de Beer is een blijvertje bij Het Zonnehuis

Voor de meeste kinderen is december een uiterst gezellige maand. Een maand die in het teken staat van de feestdagen. Een periode waarin ze veel samen zijn met hun gezin en andere familieleden. Een maand waarin ze behoorlijk in de watten worden gelegd en ze ook nog eens worden overladen met cadeaus. Maar niet voor alle kinderen is dit vanzelfsprekend. Voor sommige kinderen die tijdelijk bij kinderbehandel- en diagnostiegroep Het Zonnehuis in Simpelveld verblijven is de situatie bijvoorbeeld anders. Maar ook deze kinderen hebben recht op een bijzondere invulling van de feestdagen. Vanuit die gedachte zocht senior groepsleider Sandra Baggen contact met het Koraal Innovatie Lab. "Ik had al het een en ander gehoord van hun uitleenservice", vertelt ze. "Dus nam ik contact op om te vragen of het mogelijk was om de kinderen een extraatje te bieden tijdens de feestdagen. Na overleg besloten we een gezellige gast in huis te halen: Cubby de Beer!"

"Cubby is een interactieve knuffelbeer", legt Sandra uit. "De beer reageert op de aandacht die hij krijgt door geluidjes terug te maken. Daarnaast kunnen de kinderen 'kiekeboe' met hem spelen, een dansje met hem doen en blijkt hij heel erg van knuffelen te houden!"

"Als seniorgroepsleider van Het Zonnehuis ben ik geregeld op de groep te vinden en ken ik de kinderen natuurlijk vrij goed. Zo weet ik bijvoorbeeld dat Tom* een hele grappige en enthousiaste druktemaker is. Maar, laatst

zag ik hem heel rustig en zorgzaam op de bank zitten. Ik kwam dichterbij en hoorde hem zachtjes fluisteren tegen Cubby. Ondertussen aaide hij hem voorzichtig op zijn hoofd en hoorde ik de beer geluidjes van plezier maken. "Met wie ben jij daar aan het knuffelen?" vroeg ik aan Tom. Waarop hij heel enthousiast reageerde: "Met Beeeer!"

"Ook Tess* zag ik een paar dagen later vrij rustig op een stoel zitten, terwijl ze normaal door de ruimte rent, springt, danst en huppelt. "Kiekeboe!" hoorde ik ineens, gevolgd door schattige geluidjes van Cubby de Beer. Waarop Tess met gegiechel reageerde. "Jij bent lief!" Daarop volgde een hele dikke knuffel."

"Het werd al vrij snel duidelijk dat de aanwezigheid van Cubby de Beer van grote meerwaarde is voor de kinderen van Het Zonnehuis. Daarom ben ik ook verheugd dat ik kan vertellen dat Cubby geen gast, maar een blijvertje is. Zijn verblijf voor de lange termijn is mogelijk gemaakt door de Vrienden van Gastenhof. Iets waar de kinderen en de medewerkers van de groep uiteraard zeer dankbaar voor zijn." ■

* De namen van de betreffende kinderen zijn veranderd om hun privacy te beschermen.

→ Sandra Baggen: "Het werd al vrij snel duidelijk dat de aanwezigheid van Cubby van grote meerwaarde is."

→ Werken bij de repro geeft voldoening

Een kijkje in de keuken van Koraal Media Repro

Vier dagen in de week gaan uiteenlopende cliënten van Koraal regio Parkstad naar hun werkplek aan de Hereweg 96 in Landgraaf. Sommige komen vanuit thuis, met de bus. Andere komen te voet, met de fiets of worden vanuit een groepswoning gebracht. Ze gaan allemaal aan de slag bij de repro, die tegenwoordig onderdeel is van Koraal Media. "Het is hun dagbesteding, maar de meeste cliënten zien wat ze bij Koraal Media Repro doen echt als werk. En werk, dat geeft voldoening en eigenwaarde. Daarom spreken we hier van medewerkers, niet van cliënten." Aan het woord is Audrey Offeringa-Deckers, de sturende kracht achter de repro.

→ Het kopieerapparaat heeft voor Demi geen geheimen

"We beginnen altijd met koffie en thee", vertelt Audrey. "Daarna bespreken we samen met de collega's van Koraal Media welke werkzaamheden er die dag moeten worden uitgevoerd. En wie welke taken heeft in de gezamenlijke kantine. Vervolgens gaat

iedereen aan de slag op zijn eigen werkplek." Bij Koraal Media Repro is het streven dat medewerkers zoveel mogelijk zelfstandig doen. Eventueel met hulp van een begeleider. Audrey: "Om dat te bereiken, passen we soms apparaten aan, zodat ze eenvoudiger

te gebruiken zijn. Bijvoorbeeld een perforator of een nietapparaat. We nemen ook veel tijd voor het aanleren van vaardigheden. Door iets stap-voor-stap uit te leggen en het later nog eens te herhalen, maar bijvoorbeeld ook door een klapper te maken waarin in begrijpelijke

taal staat beschreven hoe alles werkt. Compleet met afbeeldingen natuurlijk. Onze medewerkers vinden het fijn om deze klapper af en toe als geheugensteuntje te gebruiken."

Iedereen is welkom

Bij Koraal Media Repro kunnen klanten gewoon binnenlopen en opdrachten afgeven. Dat is goed voor onze medewerkers, want daardoor krijgen ze mee dat het serieus werk is dat ze doen. Ik leg regelmatig uit dat het belangrijk is om netjes te werken. En om goed werk af te leveren. Zo houden we de klanten tevreden en komen ze terug." In de afgelopen jaren heeft Koraal Media Repro een flinke klantenkring opgebouwd. "Sommige klanten komen bij ons voor een enkel kopietje of om hun coronabewijs te laten lamineren", licht Audrey toe. "Maar we verzorgen ook grotere opdrachten, bijvoorbeeld nieuwsbrieven voor verenigingen of boekjes voor de parochie. Bij ons is iedereen welkom met repro-vragen. Koraal Media Repro kan kopiëren, printen, inbinden, boekjes nieten, vouwen en grote postzendingen verzorgen."

Kers op de taart

"Veel klanten zijn betrokken bij ons werk en maken graag een praatje met de medewerkers", vervolgt Audrey. "Dat is prettig

"Mooi om te zien hoe onze medewerkers trots zijn op hun eigen werk"

"Mijn naam is Audrey Offeringa-Deckers. De medewerkers van Koraal Media Repro begeleiden is mijn grote passie. Wat gelijk verklaart waarom ik al 22 jaar in die rol aan de slag ben binnen Koraal regio Parkstad. In die tijd heb ik mijn kennis en expertise kunnen uitbouwen. Ik neem je even mee: het werk bij de repro is zeer veelzijdig, er komt meer bij kijken dan je wellicht denkt. Zo is het belangrijk om ontwikkelingen bij te houden en moet je deze kunnen

vertalen naar de belevingswereld van de uiteenlopende medewerkers. Dat maakt mijn werk nog steeds interessant en uitdagend, elke dag opnieuw. Ik merk dat onze medewerkers het ook prettig vinden dat er een vaste begeleider is waarbij ze terecht kunnen met al hun vragen. Ik vind het op mijn beurt super dat ik samen met die medewerkers mooie producten kan afleveren. Vooral als ik dan zie hoe trots ze zijn op hun eigen werk."

voor onze medewerkers, vooral als ze complimenten krijgen. Dat geeft hen echt het gevoel dat ze meedoen. Soms nemen klanten een traktatie mee als ze hun bestelling komen ophalen. Dat is voor onze medewerkers natuurlijk de kers op de taart."

Nieuwe experimenten

"Door de samenwerking met de collega's van Koraal Media hebben we inmiddels uitgebreide kennis op

grafisch gebied", gaat Audrey verder. "Onze medewerkers zijn daarnaast leergierig en vinden het leuk om nieuwe dingen op te pakken. Op dit moment experimenteren we met nieuwe producten. Denk aan het beplakken van glazen potten, bakken met tekst of afbeeldingen van vinyl. Deze hopen we binnenkort aan ons assortiment te kunnen toevoegen. Hou de Facebook-pagina van Koraal Parkstad in de gaten!" ■

Koraal Media

Geïnteresseerd in de diensten van Koraal Media Repro? Loop dan eens vrijblijvend bij ons binnen gedurende onze openingstijden. Of neem een kijkje op onze website. Hier vind je ook een overzicht van onze diensten en de bijbehorende prijslijst.

Koraal Media Repro

Hereweg 96
6373VL Landgraaf
045-5333090 / 06-20941116
media-repro@koraal.nl
www.koraalmedia.nl

Openingstijden:

Maandag 10.00-12.00 uur
Dinsdag 10.00-12.00 uur
Woensdag 10.00-12.00 uur & 13.30-16.00 uur
Donderdag 10.00-12.00 uur & 13.30-16.00 uur

"Dit werk doe ik met heel mijn hart"

"Hoi, ik ben Michelle Steenhoff, ambulante behandelaar ITB. Twee jaar geleden maakte ik binnen Koraal de overstap van de intramurale zorg naar de ambulante Intensieve Thuisbehandeling (ITB). Ondanks dat ik genoot van mijn werk op de behandelgroepen, miste ik het contact met ouders of verwanten. Ik voelde dat ik echt wil kunnen bijdragen aan het creëren van perspectief in de thuissituatie van andere mensen. En dat kan ik nu. Met een stuk ondersteuning, maar vooral door gezinnen zelf te laten ervaren waar hun krachten liggen. Het mooie aan mijn werk is dat je echt jezelf moet zijn om samen met het gezin vanuit vertrouwen te kunnen bouwen aan herstel. En daar hoort ook bij dat je je als hulpverlener kwetsbaar opstelt. Ik ben me er altijd van bewust dat ik niet boven, maar juist naast de gezinnen sta waar ik over de vloer kom. En dat ik als hulpverlener bevoorrecht ben om hun thuissituatie tijdelijk te mogen meemaken."

"Loslaten en vertrouwen durven geven, dat is de basis van mijn werk als behandelaar ITB. Samen met een gezin succeservaringen creëren, steeds een beetje meer. Totdat uiteindelijk het moment aanbreekt dat gezinsleden het weer zelf kunnen. Dat ze weer met vertrouwen de regie in handen hebben en kunnen bouwen aan een mooie toekomst. Als ik na de laatste afspraak dan die voordeur achter me dicht trek, heb ik meestal een big smile op mijn gezicht. En soms ook een traan. Maar dan weet ik: twee jaar geleden heb ik de juiste keuze gemaakt. Dit werk doe ik met heel mijn hart!" ■

→ Wat doet een mediërend coach?

Muren neerhalen en bruggen bouwen

Veel cliënten, verwanten en medewerkers kennen Mildred van Gelden als cliëntenvertrouwenspersoon. Jarenlang was ze in deze rol van betekenis voor de regio's Parkstad en Maastricht/Heuvelland/Westelijke Mijnstreek. In de Wet zorg en dwang - die sinds 1 januari 2020 geldt - staat echter dat cliënten en hun wettelijk vertegenwoordigers moeten kunnen terugvallen op een onafhankelijke persoon. Iemand die niet in dienst is van de organisatie. Mildred heeft haar taken om deze reden overgedragen aan een externe cliëntenvertrouwenspersoon. In 2020 heeft ze zich ingezet voor een zorgvuldige overdracht. Haar kennis en kunde is niet verloren gegaan voor Koraal. Vanaf 1 maart 2021 is ze namelijk beschikbaar als mediërend coach voor onze drie Limburgse regio's. Een mediërend coach is een onpartijdige persoon die twee andere mensen of partijen helpt om te uiten wat iemand niet fijn vindt. Als dat is gelukt, kunnen deze partijen ook naar een oplossing zoeken. Niemand vindt het namelijk fijn dat onenigheid blijft voortduren.

→ Meggie en Ferdi zijn fictieve namen. Twee andere cliënten vonden het leuk om mee te werken aan 'de reconstructie' van het verhaal.

"Als mediërend coach kan ik een bemiddelende rol spelen", licht Mildred toe. "Wanneer het bijvoorbeeld niet lekker loopt tussen cliënten en/of hun wettelijk vertegenwoordigers en Koraal. Door in een vroegtijdig stadium met elkaar om tafel te gaan zitten en ergernissen bespreekbaar

te maken, kunnen klachten en grotere frustraties mogelijk worden voorkomen."

"Voordat ik aan de nieuwe functie begon, had ik de opleiding tot mediator succesvol doorlopen. Zoals het vaak gaat, bleek de theorie niet

altijd even goed aan te sluiten op de praktijk. Maar juist daarin zie ik ruimte om samen met betrokkenen te zoeken naar andere invullingen voor het aanpakken van situaties waarin mensen zich niet happy voelen. Een voorbeeld: bewoonster Meggie vertelde me dat zij bang was

voor groepsgeenoot Ferdi. Meggie wilde dit niet met hem bespreken, omdat ze Ferdi erg aardig vindt en hem niet met een vervelende situatie wilde opzadelen. Een bemiddelend gesprek 'volgens het boekje' was dus geen optie. We zijn toen samen gaan zoeken naar een manier om dit toch bespreekbaar te maken zonder dat iemand zich persoonlijk aangesproken zou voelen."

"Uiteindelijk hebben we samen een 'kletsput' gemaakt. In deze pot zitten kaartjes met vragen, dilemma's en thema's die je in groepsverband kunt bespreken. Die kaartjes maakten we samen, waarna we de gedragswetenschapper vroegen om met ons mee te kijken. En ons eventueel aan

te vullen. Ons 'projectje' kreeg steeds meer vorm. Zo wilde Meggie er graag een spelelement aan toevoegen. Zo bepaalde een dobbelsteen wie een kaartje uit de pot mocht nemen."

"Tijdens een bewonersvergadering hebben we deze kletsput geïntroduceerd op de groep van Meggie. Ook de begeleiders en de gedragswetenschapper deden mee. Iedereen deed enthousiast mee. De verhalen kwamen los en er ontstonden mooie gesprekken, waarbij ook de aanleiding van dit alles niet onbesproken bleef. Wat mij vooral raakte, was de kwetsbaarheid en de empathie die iedereen durfde te laten zien. Na afloop was iedereen het erover eens: de kletsput

gaat vaker ingezet worden! En Meggie? Die was heel tevreden, omdat haar doel was bereikt. En ikzelf? Ik voel me bevoorrecht dat ik elke dag opnieuw mag aansluiten bij bewoners, verwanten en medewerkers."

Mildred biedt ondersteuning. Aan cliënten, verwanten én medewerkers. Dat kan op individuele basis zijn, maar ook voor een heel team. Behoeftte aan advies, coaching of hulp? Of aan iemand die kan ondersteunen bij het neerhalen van een muur en bij het bouwen van een brug? Neem dan vrijblijvend contact op met Mildred door een e-mailbericht te sturen naar mgelden@koraal.nl ■

en het succes van samenwerken in de jeugdhulp

Het kan anders in de basis jeugdhulp. Vanuit die overtuiging bundelde een aantal aanbieders van jeugdhulp in Zuid-Limburg drie jaar geleden hun krachten als JENS: Jong en Sterk. Het samenwerkingsverband - dat bestaat uit Koraal, Mondriaan, Radar, XONAR, Alcander en Kracht in Zorg - vindt dat hulp en ondersteuning voor jeugdigen beter kan en ook beter moet. Laagdrempeliger, met meer

samenhang en betaalbaarder. Sinds 2019 voeren ze vanuit hun gezamenlijke overtuiging alle jeugdhulp in opdracht van de gemeenten Heerlen, Landgraaf en Voerendaal uit. Denk aan jeugd- en jongerenwerk, hulp- en preventieprogramma's, logeren, ambulante begeleiding en behandeling. JENS zoekt hierin nadrukkelijk de samenwerking op met (huis) artsen, scholen en verenigingen.

De jeugdhulp die JENS biedt is gestoeld op een aantal belangrijke uitgangspunten. Zoals voorkomen dat jeugdigen en gezinnen belemmeringen ervaren tijdens het opgroeien en opvoeden. JENS onderzoekt hun hulpvraag en verbindt (specialistische) ondersteuning aan hun leefwereld. Op die manier wordt er gewerkt aan uiteenlopende doelen. Bijvoorbeeld zelfstandigheid behouden of vergroten. Of werken aan herstel, genezing en ontwikkeling. En ook het stabiliseren van bepaalde situaties of het hanteerbaar maken van zaken die een jeugdige of gezin in de weg staan zijn veelvoorkomende behandeldoelen.

Succesvolle stappen

Welke stappen zijn er gezet in de afgelopen drie jaar? Dat maken we graag inzichtelijk met een paar sprekende voorbeelden. Sinds 2019 heeft JENS hulp en ondersteuning bijvoorbeeld gekoppeld aan 18 peuterspeelzalen, kinderdagverblijven en BSO's. Met als resultaat dat 152 jeugdigen niet naar de specialistisch zorg doorverwezen hoefden te worden. In startklassen binnen het reguliere basisonderwijs combineert JENS onderwijs en zorg. In het begin neemt zorg best nog een groot deel van de tijd in beslag, maar bij de meeste kinderen

slaat de balans op een gegeven moment om van zorg naar onderwijs. Hierdoor kunnen kinderen die anders niet zouden instromen binnen het onderwijs naar Groep 1. In het speciaal onderwijs worden onderwijszorgarrangementen ingezet. Zorgmedewerkers ondersteunen hierbij in de klas. Door vroegtijdige signalering en preventieve inzet worden kinderen minder vaak naar een intensief traject doorverwezen. Ook in het mbo worden hulpvragen eerder opgepakt, omdat daar nu een coach is die vroegtijdig hulp en ondersteuning kan bieden.

Hulpvragen vroegtijdig oppakken

Ook de samenwerking met huisartsenposten en jeugd- en jongerenwerk levert mooie resultaten op. Hulpvragen worden in een vroeg stadium opgepakt, waardoor erger op langere termijn kan worden voorkomen. Daarnaast worden jeugdigen minder vaak doorverwezen naar trajecten die eigenlijk te zwaar zijn voor hun daadwerkelijke hulpvraag. Stuk voor stuk voorbeelden die helemaal in lijn liggen met het doel dat JENS zichzelf in 2019 stelde: Laagdrempelige, samenhangende en betaalbare jeugdhulp bieden.

In de praktijk

Op papier heeft JENS dus prachtige resultaten geboekt. Maar hoe ziet de invulling

→ Dennis Braam aan de slag bij SO De Pyler, één van de organisaties waar hij hulpverlening biedt.

er uit in de praktijk? Begeleider Dennis Braam vertelt graag hoe hij in zijn werk staat en hoe hij de samenwerking met verschillende partijen ervaart.

Hulpvraag centraal

"In de preventieve en ambulante jeugdhulp die we bieden staat de hulpvraag van jeugdigen en hun gezin altijd centraal", zegt Dennis.

"We werken niet met een vast aantal uren, maar kijken wat ze op een bepaald moment nodig hebben. Daardoor kunnen we doelgericht aansluiten op de daadwerkelijke hulpvraag. Samen met andere hulpverleners werk ik dagelijks aan een passend antwoord. Zo dicht mogelijk bij de thuissituatie. Onze insteek is 'Samen Anders Doen'. We werken als team, maar voor mij persoonlijk zijn er ook veel mogelijkheden om innovatief bezig te zijn en mezelf te ontwikkelen."

Bouwen aan vertrouwen

"Op dit moment werk ik hoofdzakelijk binnen SO De Pyler in Heerlen", vervolgt Dennis. "Hier begeleid ik kinderen in en buiten de klas op het gebied van onder andere sociaal emotionele ontwikkeling, zelfredzaamheid en sociale vaardigheden. Het doel is om ervoor te zorgen dat de leerlingen minder in hun hoofd zitten, er minder escalaties zijn en ze zich beter kunnen concentreren binnen de lessen. Het is voortdurend bouwen aan vertrouwen, waardoor ze eerder naar me toe komen als ze ergens tegenaan lopen. Door snel actie te ondernemen, kunnen we er dan samen voor zorgen dat escalaties minder groot zijn. Als ik ouders aan het einde van de dag een bericht kan sturen dat de dag van hun kind goed is verlopen, weet ik weer precies waarom ik dit werk doe!" ■

"Investeren in werk dat je op het lijf is geschreven!"

"Hoi, ik ben Silvia Lippinkhof (47). Vijf jaar geleden was ik uitgekeken op mijn baan als verkoopmedewerker en wilde ik een nieuwe start maken. Bij het UWV werd ik gewezen op een speciaal traject: leren in de praktijk bij Koraal en één dag per week naar school bij het VISTA college. Met als uitgangspunt een baan in de langdurige zorg. Ik was gelijk enthousiast en ben nog dezelfde week een kijkje gaan nemen op de centrumlocatie."

"Dat voelde meteen goed. Met name dat dankbare gevoel dat je terug krijgt van bewoners. Sneller dan verwacht kon ik beginnen aan het traject. En zat ik naast mijn werk op de groepen ook weer in de schoolbanken. Die investering heeft me veel gebracht. De kans om erachter te komen met welke doelgroep ik het liefst wilde werken. En een vaste baan in een sector die helemaal bij me past! Op dit moment werk ik op een groep waarbij de mate van verstandelijke beperking van bewoner tot bewoner verschilt. Hetzelfde geldt voor hun lichamelijk functioneren en gedrag. Het mooie is dat de bewoners elkaar daardoor aanvullen. En die mix maakt dat elke werkdag voor mij afwisselend blijft!" ■

